

สรุปผลการทดลอง

ผลทางสิริวิทยาข้าวบาร์เลย์

1). ปูย์ไนโตรเจนไม่ได้ทำให้ระยะพัฒนาการข้าวบาร์เลย์ทึ้งสองพันธุ์เปลี่ยนแปลงไปโดยจะมีระยะพัฒนาต่าดอก 175 วันหลังปลูก และระยะสุกแก่ทางสิริวิทยาที่ 67 วันหลังปลูก

2). อุณหภูมิสะสมในช่วงระยะพัฒนาต่าดอกจะไม่แตกต่างกันเมื่อระดับปูย์ไนโตรเจนเปลี่ยนแปลงไปโดยมีค่าเท่ากับ 276°C สำหรับพันธุ์ IBON#108 และ 220°C สำหรับพันธุ์ บรรบ.9 และผลของปูย์ไนโตรเจนก็ไม่มีผลต่ออัตราการปรากรถูกของใบข้าวบาร์เลย์

3). อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งในส่วนของต้นและรากจะมากกว่าใบส่วนของใบ แต่การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงระดับปูย์ไนโตรเจนในส่วนของใบจะมีการตอบสนองที่ไวกว่าส่วนของต้นและราก

4). ระดับปูย์ไนโตรเจนที่เพิ่มขึ้นทำให้เปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในส่วนของใบ ต้นและเมล็ดเพิ่มขึ้น โดยในส่วนของใบจะมีอัตราการเพิ่มเปอร์เซ็นต์ในโตรเจนที่มากกว่าต้น และในส่วนของเมล็ดจะมีการเพิ่มเปอร์เซ็นต์ในโคนเจนในอัตราที่คงที่

5). ที่ระดับปูย์ไนโตรเจน 24 กก./ไร่ จะทำให้ข้าวบาร์เลย์ตอบสนองต่อผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตมากที่สุด โดยมีผลผลิต $224 \text{ กก./ไร่ } \times 375 \text{ วง/ตารางเมตร } \times 17 \text{ เมล็ด/วง } = 1,000 \text{ เมล็ด}$

6). ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 และ บรรบ.9 ตอบสนองต่อปูย์ไนโตรเจนด้านการเจริญเติบโตและพัฒนาการ ตลอดจนถึงการให้ผลผลิตไม่แตกต่างกัน แต่การสะสมไนโตรเจนของรากที่ระยะสุกแก่ทางสิริวิทยา พันธุ์ IBON#108 จะตอบสนองต่อการเพิ่มอัตราชาตุ์ในโตรเจนในวงไนโตรเจนมากกว่าพันธุ์ บรรบ.9

ผลทางแบบจำลอง

1). การประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลองในด้านระยะพัฒนาการ สามารถยืนยันได้ว่าแบบจำลองมีความแม่นยำในการจำลองระยะออกดอกและระยะสุกแก่ได้อย่างถูกต้องและใกล้เคียงกับสภาพจริง (goodness of simulation)

2). แบบจำลองสามารถจำลองน้ำหนักแห้งของใบและรากได้ผลที่ใกล้เคียงกับค่าสังเกตจากในแปลง แต่การจำลองการสะสมน้ำหนักแห้งต้น ค่าจากแบบจำลองจะต่ำกว่าค่าที่วัดได้จริงจากในแปลงมากทำให้การจำลองน้ำหนักแห้งทึ้งหมวดต่ำกว่าค่าจริง

3). แนวโน้มของการจำลองการพัฒนาการต่อการสะท้อนน้ำหนักแห้งต้นและร่วงของแบบจำลองมีแนวทางที่คัดลอกตามกับค่าสังเกต แต่ในส่วนของใบ การจำลองจะแม่นยำและคัดลอกตามกัน ในส่วนการเจริญเติบโตจนถึงระยะหลังของการหักแปลง

4). การจำลองผลผลิตเม็ด พบว่า แบบจำลองมีความแม่นยำและสามารถเชื่อถือได้ภายใต้ความเป็นเบน RMES ที่ 87 กิโลกรัม/ไร่

5). การจำลององค์ประกอบของผลผลิต ด้านจำนวนเม็ด/ตารางเมตรและจำนวนเม็ดต่อร่วง มีความแม่นยำมากหากใช้ความเป็นเบนที่ 656-713 เม็ด/ตารางเมตร และ 2.65-2.99 เม็ด/ร่วง สำหรับพันธุ์ IBON#108 และ บรรบ.9 ตามลำดับ สำหรับน้ำหนักเม็ด แบบจำลองประเมินผลได้ใกล้เคียงกับค่าจริง แต่พบว่ามีแนวโน้มตอบสนองต่อระดับปัจจัยในโตรเจนน้อยกว่าค่าจากการสังเกต

6). จากการจำลองค่าจากแบบจำลองที่ระดับปัจจัยในโตรเจน 0 และ 24 กก.N/ ไร่ พบว่า แบบจำลองประเมินผลได้ต่ำกว่าค่าจริงทุกด้าน โดยเฉพาะการจำลองค้านผลผลิตและองค์ประกอบของผลผลิต

ข้อเสนอแนะ ในการทดลองแบบจำลอง CERES-Barley ภายใต้การจัดการปัจจัยในโตรเจน 6 ระดับ ครั้งนี้ ได้มีการทดสอบการปรับค่าสัมประสิทธิ์ทางพันธุกรรมเพื่อใช้ในการทดสอบครั้งนี้ ซึ่ง พบว่าสัมประสิทธิ์การแตกหน่อ (G3) เมื่อทำการวิจัยเดลีพบว่า ไม่มีการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงค่าสัมประสิทธิ์โดย และจากการทดสอบครั้งนี้ พบว่า แนวโน้มของการตอบสนองของแบบจำลองยังมีการตอบสนองไม่ไวต่อการเพิ่มระดับปัจจัยในโตรเจน ซึ่งน่าจะมีการศึกษาทดลองเพิ่มเติม ในส่วนของการทดสอบแบบจำลองภายใต้การจัดการปัจจัยในโตรเจนต่อไป